

נוק שלט, כדיין כל נוקי "רגל", ועל הכלី האחרון משלם בעל הבהמה רק חצי נוק, כדיין צורוות.⁽⁶⁾

אף התרנגולין וכן שאר העופות, מועדים להלך בדרךן, ולשבר. ככלומר, אף הם מועדים הם מתחילהם להזיק נוקי רgel.⁽⁷⁾

יהיה דليل [חבל או חוט]⁽⁸⁾ קשור ברגלו של תרנגול, וזרקו על הכלី,⁽⁹⁾ ושברו,⁽¹⁰⁾ או תרנגול שהיה מודם [מרקדר], והתיו צורוות, ומשבר [זהצורותם שברו] את הכלים, משלם בעל התרנגול חצי נוק, כדיין צורוות.

גמרא:

שנינו במשנה: כיצד הרגל מועדת לשבר יז-ב
בדרכ הילוכה הבהמה מועדת להלך בדרכה

או שהוא צורוות [אבנים קטנות] מנתזין מתחת רגלה, בדרך הליכתה, ושברה את הכלים, הרו למרות שנוק זה הינו תולדה ד"רגל", שכן הוא נעשה דרך הילוכה, ודרך שתזוק בכך, מכל מקום, הילכה למשה מסיני היא, שנוק הנעשה על ידי התזה "צوروות" שהוא נעשה רק מכוחה, ולא בגופה], אין בעל הבהמה משלם לנוק אלא חצי נוק. ואין החיוב אלא אם הזיקה ברשות הנזק, כדיין "רגל". אבל אם הייתה " מבעתת", שתולדה של "קרון" היא, הרו חייבים עליה אף ברשות הרבים, כדיין "קרון".

درמה על הכללי בדרך הילוכה בתוך רשות הנזק, ושברטו, ונפל הכללי השבור על כלី אחר, ושברו, ונמצא שהכללי הראשון נשבר בדרישת רגלה, והכללי השני נשבר רק על ידי ה"צوروות" שניתנו מהכללי הראשון, הרו על הכללי הראשון ששברה משלם בעל הבהמה

הקשר ברגל התרנגול קרי "دلיל". ויש הגורסים: היה "دلיל" קשור ברגלו.

9. וכחוב הב"ח סימן ש"ע, שמדובר באופן שנתהלך הדليل מרגל התרנגול כושורך. אמן, במנוק יוסף משמע שאפילו לא נתלש. וואה עד בחזון איש ובՃרכי דוד בהגדרת החילוק בין צורוות ובין עגלת מושכת בקרון.

10. כך מפרש רשי". וכך פירשו ראשונים נוספים. ומוסיף הרא"ש: אבל אם הזיק התרנגול בدلיל דרך הילוכו, משלם נוק שלם, שדבר המחוobar לגוףו בגוף דמי, כמו עגלת המושכת בקרון [לקמן בע"ב]. וכן כתוב רבנו פרץ. אבל הרא"ד פירש שאינו דומה לעגלת המושכת בקרון, כיון שהיא הואה. ולפי זה, תשלום חצי הנוק הוא מטעם קרן, והוא חייב אף ברה"ר.

חצי נוק. Tos'.

6. המשנה באה להשミニנו, כי למרות שדרסה בחזוק עד שניתנו השבר על כלី אחר ושברו, אין אומרים ששיניתה מדרכה וממן הסתמ להזק. נתכוונה, אלא אין זה שניי, ונוקי רgel המ. Tos'.

יש מפרשים, שהמשנה באה להשミニנו שיש פעמים חיוב של נוק וחצי נוק על מעשה אחד. נמקוי יוסף. ויש שכח, שכאן, מושם צורוות נקתה המשנה, ומוניה התחנה את כל הצורות של צורוות. הרשב"א.

7. המשנה באה להשミニנו שלא חשוב שאינם מכבים כל, ואין דרך כלים להישבר מחמת היליכתם, והו משונה, קא משמע לן דאורחיהם בהכי. Tos' תלמיד ר"ת. וראה כן בשיטמ"ק.

8. ראה כן בערוך. ורש"י כתוב, שכל דבר